

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 1303/2024
7.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Маје Илић и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 600/22 од 08.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 600/22 од 08.10.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 600/22 од 08.10.2024. године окривљени АА, на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ. Истом пресудом, а на основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду и окривљеног АА огласи кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ и осуди га по закону.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Славко Петрић поднео је одговор на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, с предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу јавног тужиоца и првостепену пресуду потврди, истовремено захтевајући да буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр. 1380/24 од 24.12.2024. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, те у смислу одредбе члана 455 став 2 ЗКП сам пресуди тако што ће окривљеног АА огласити кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ и осудити га по закону.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Петрића, по заменичком пуномоћју за адвоката Славка Петрића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

- жалба је неоснована.

Жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, али се у образложењу жалбе, осим интерпретације наведене законске одредбе, не наводи у чему би се конкретно састојала ова повреда, већ се овај жалбени основ суштински своди на оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања.

Побијајући првостепену пресуду због непотпуно утврђеног чињеничног стања у жалби јавног тужиоца ВЈТ у Београду истиче се да је првостепени суд пропустио да на околност утврђивања конкретне опасности по живот и тело оштећених испита вештака балистичара, а такође се наводи да у конкретном случају треба имати у виду и постојање опасности да при паду пројектила, до кога неизоставно мора доћи, може доћи до угрожавања безбедности и наступања опасности и за друга лица, с обзиром да се ради о насељеном месту са породичним стамбеним зградама, угоститељским објектима и паркираним аутомобилима, због чега јавни тужилац сматра да наступање последице у смислу изазивања опасности као обележја кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, за које се окривљени терети, односи се на сва лица у близини места пуцања, јер место на коме се предметни догађај одиграо, паркинг код дома здравља који се налази у граду, само по себи подразумева присуство већег броја људи и велику прометност.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе јавног тужиоца ВЈТ у Београду оценио као неосноване с обзиром да је првостепени суд правилном оценом изведених доказа извео правилан закључак да није доказано да је окривљени извршио предметно кривично дело за које се терети, те да је правилном применом одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе да је дана 30.11.2020. године, у вечерњим часовима, између 20,00 до 21,00 часова, у ..., у улици ..., на паркинг

простору иза Дома здравља у ..., свестан свог дела чије је извршење хтео, у стању битно смањене урачунљивости, јер је његова способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима била битно смањена, услед привремене душевне поремећености због декомпензације базичних карактеристика личности, опште опасним средством изазвао опасност за живот и тело људи, на тај начин што је употребом ватреног оружја и то пиштоља марке “ЦЗ”, “Б350”, калибра 32 АСР, уклоњеног фабричког броја, пришао оштећеном ББ, који је стајао у друштву са оштећенима ВВ и ГГ, обративши му се речима “Шта ме гледаш?”, а потом га ударио у леву страну главе, након чега је из непосредне близине уперио пиштољ у оштећене, а затим испалио један хитац у ваздух, те је на тај начин изазвао опасност за живот и тело оштећених ББ, ВВ и ГГ, који су се од страха разбежали.

Првостепени суд је изводећи закључак да није доказано да је окривљени на описани начин извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези са ставом 1 КЗ имао у виду примедбе из решења Апелационог суда у Београду Кж1 738/22 од 17.10.2022. године којима је указано да је за постојање наведеног кривичног дела потребно да је инкриминисаним радњама изазвана конкретна опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима, за коју је потребно да постоји блиска, стварна и реална могућност да дође до повреде заштићеног добра, тј. живота или тела лица или имовине већег обима, те да се њено наступање у сваком конкретном случају мора утврђивати јер представља битно обележје бића кривичног дела, као и да пуцање у ваздух из ватреног оружја само по себи, у одсуству других релевантних околности конкретног случаја, не представља изазивање конкретне опасности у смислу последице предметног кривичног дела.

С тим у вези, а имајући у виду неспорно утврђену чињеницу да је окривљени АА у улици ... у ..., на паркинг простору иза Дома здравља, испалио један пројектил у вис и да након тога није предузимао никакву радњу према оштећенима, већ је напустио место догађаја, па иако је јавни тужилац у прецизираном оптужном акту навео да је окривљени најпре уперио пиштољ у оштећене, првостепени суд је, и по оцени Апелационог суда у Београду, правилно нашао да то није од утицаја за постојање предметног кривичног дела, јер наведена радња, без предузимања друге опште опасне радње није представљала блиску, стварну и реалну могућност да дође до повреде оштећених, нити битно обележје предметног кривичног дела, с обзиром да за било кога од њих није наступила конкретна опасност, посебно имајући у виду неспорно утврђену чињеницу да након тога окривљени није испалио пројектил у њих, нити у њиховом правцу, већ у вис.

Насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Београду, првостепени суд је, и по оцени већа Апелационог суда у Београду, као другостепеног, правилно утврдио да није доказано да је окривљени на начин како му је стављено на терет извршио предметно кривично дело, односно да је услед инкриминисаних радњи које је окривљени предузео наступила забрањена последица у виду конкретне опасности по живот или тело људи, па како није доказано да је окривљени пуцањем у ваздух из ватреног оружја изазвао конкретну опасност у смислу последице предметног кривичног дела, то је првостепени суд, руководећи се принципом *in dubio pro geo*, правилно поступио када је окривљеног ослободио од оптужбе на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП.

Пошто се, према оцени Апелационог суда у Београду жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ у Београду не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, то је жалба одбијена као неоснована.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду, одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић, с.р.

Председник већа – судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић